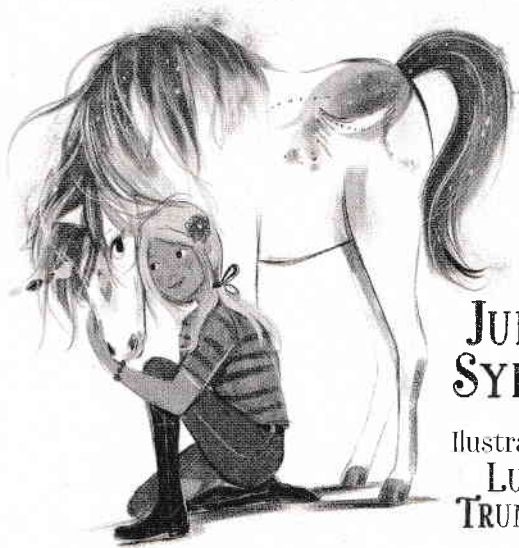

LBRIS | We know
books

Scarlett și Blaze

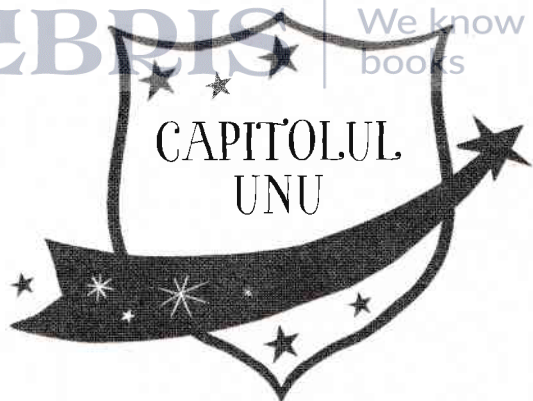

**JULIE
SYKES**

Ilustrații de
**LUCY
TRUMAN**

Traducere de
Parmena Zirină

Editura Univers

– Mai sus! spuse Scarlett.

Isabel, cea mai bună prietenă a lui Scarlett, ridică din nou creanga și o fixă cu atenție între un tufiș și tulpina noduroasă a unui copac bătrân. Era la același nivel cu capul ei acum.

– Cred că e prea mare, spuse Cloud, unicornul Isabelei, privind neîncrezătoare obstacolul.

Scarlett își dădu părul lung și blond pe spate. Ochii ei albaștri străluceau în timp ce mângâia greabănul propriului ei unicorn. Obrajii îi erau îmbujorați din cauza vântului rece, iar fulgii de zăpadă roiau în jurul ei.

– Nu e prea înalt pentru noi, nu-i așa, Blaze?

– Sigur nu. Pot să sar ușor peste! necheză Blaze.

Unicornul îndrăzneț, cu vârtejuri aprinse, roșii și aurii, pe blana albă ca zăpada, adora provocările, exact ca Scarlett.

– Privește, Cloud!

Blaze galopă cu nerăbdare către obstacolul improvizat. Scarlett își îngropă mâinile și mai adânc în coama mătăsoasă a lui Blaze când aceasta își luă zborul. Ochii îi lăcrimau de la aerul înghețat. Lui Scarlett îi plăcea foarte mult senzația de zbor și revenirea pe pământ. Când Blaze ateriză, câteva scânteii portocalii se aprinseră din

copitele ei, iar Scarlett simți un miros ușor de zahăr ars.

Isabel spuse:

– A fost incredibil. Ai sărit atât de sus că aproape am crezut că vei zbura!

Inima lui Scarlett bătea cu speranță – saltul uriaș, scânteile și mirosul dulce. Însemnau oare că Blaze era pe cale să-și descopere puterile magice? Fiecare unicorn de pe Insula Unicornilor se naștea cu o putere magică specială – doar că dura puțin până când își descopereau acea putere. Unii unicorni puteau să zboare, alții să devină invizibili, alții puteau să creeze lumină sau să aprindă un foc. Scarlett abia aștepta ca Blaze să își descopere puterea și spera că va zbura.

Scarlett avea zece ani și de curând începuse să studieze la Academia Unicornilor, unde i se dăduse propriul ei unicorn special, exact ca tuturor celorlalți elevi, fete și băieți, care se înscriaseră în același an cu ea. Toți studiau pentru a deveni gardieni cu puteri depline ai Insulei Unicornilor, lumea minunată în care locuiau cu toții.

Scarlett știa că va putea absolvi studiile Academiei la sfârșitul anului doar dacă Blaze își descoperea puterea magică și ele două creau o legătură între ele. Își lăsa părul peste față căutând șuvița roșiatică-aurie care să se potrivească perfect cu coama lui Blaze, dovada că se crease legătura. Dar nu era încă niciun fir de culoarea flăcărilor în părul ei lung și blond. Dezamăgită, Scarlett își îndreptă din nou atenția asupra săriturii.

– Și mai sus, strigă ea, sperând că dacă obstacolul era destul de înalt, atunci Blaze va zbura cu adevărat!

– Îl ridic imediat. Întâi este rândul meu, spuse Isabel călărind-o pe Cloud spre obstacol.

Cloud era un unicorn drăguț, cu ochi căprui și blânzi.

– Cred că este prea înalt pentru mine, Isabel, spuse Cloud neliniștită.

– Nu, nu este, spuse Isabel. Blaze l-a sărit cu ușurință. Să încercăm!

– Așteaptă, Isabel! șopti Scarlett când o văzu pe domnișoara Nettles, una dintre profesoare, călărind pe unicornul ei, Thyme.

Isabel o ignoră.

– Nu fi plictisitoare, Cloud! Haide, încearcă!

– Isabel, insistă Scarlett. În spatele tău!

Dintre toți profesorii care ar fi putut să le surprindă sărind, domnișoara Nettles era cea mai rea. Era foarte strictă, cu un temperament fioros.

– Isabel, se auzi vocea tăioasă a Domnișoarei Nettles.

Isabel se sperie.

– Sper că nu ai de gând să sari peste asta!

Ochelarii Domnișoarei Nettles se clătinară pe nasul ei osos când unicornul ei se opri pe loc.

– Bineînțeles că nu sărim, spuse Scarlett dând din cap.

Domnișoara Nettles le aruncă o privire bănuitoare.

– Sper că spuneți adevărul, fetelor. Știți regulile. Elevii din primii ani nu au voie să sară fără a fi supervizați de un profesor.

Thyme, unicornul ei, dădu din cap spre confirmare, în sincron cu coada verde-galbenă.

Scarlett își înghiți un chicotit.

– Este pentru siguranța voastră, de aceea vă rog să respectați regula. Acum, imediat este timpul pentru cină, continuă domnișoara Nettles. Călăriți înapoi la școală împreună cu mine.

– Da, Domnișoară, oftară fetele.

Scarlett se simțea prost că Isabel nu avusese șansa să sară când îi venise rândul.

– Îmi pare rău, șopti ea.

– Data viitoare, îi răspunse Isabel.

Își făcură semne prin spatele profesoarei. Scarlett simți un fior de fericire. Ea și Isabel deveniseră prietene încă din prima zi. Ambelor le plăcea să călărească repede și să sară peste obstacole înalte, dar Isabel era mult mai competitivă decât Scarlett – îi plăcea să câștige –, în timp ce pe Scarlett nu o interesa cine câștigă atât timp cât se distra.

Soarele de februarie era aproape la orizont când au ajuns la clădirea școlii. Razele de iarnă

Scarlett și Blaze

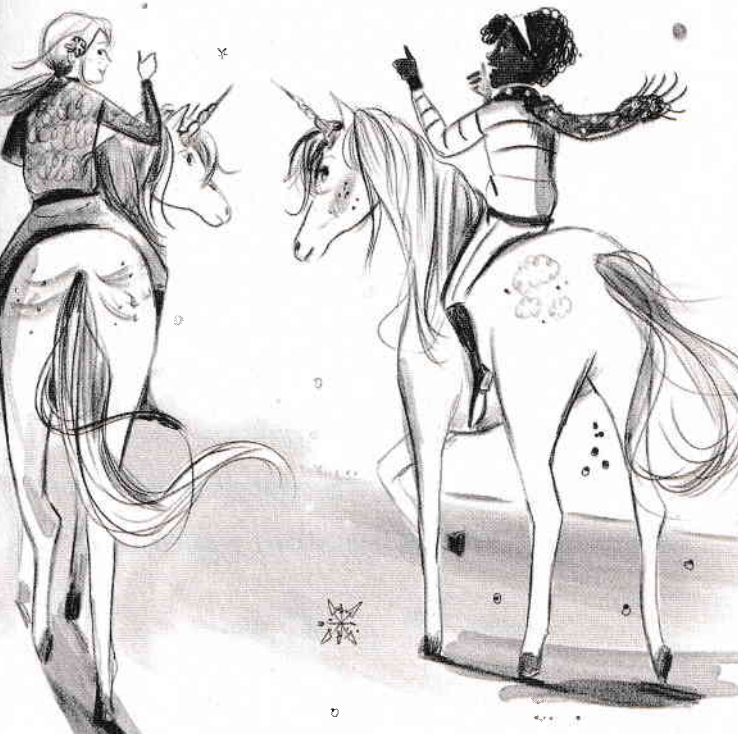
LIBRIS

We know
BOOKS

luminau clădirea din marmură roz, magnifică, și din sticlă colorată, făcând-o să strălucească de parcă luase foc.

– Academia Unicornilor, spuse Scarlett fericită. Este atât de frumoasă, mai ales acum că ninge.

Ochii ei se plimbau de la turnurile înalte și grandioase la curba grațioasă a acoperișului în formă de dom, apoi, peste pajiștea imensă, spre lacul multicolor cu o fântână înaltă strălucind în mijloc. Apele magice ale Lacului Sclipitor izvorau din

LIBRIS | We know
BOOKS

centrul pământului prin fântână, înainte ca râurile să o ducă peste tot pe Insula Unicornilor. Fiecare unicorn de pe insulă bea din apa acestuia în fiecare zi, ca să-și întărească magia și să fie sănătos.

– Academia Unicornilor este cea mai bună școală dintotdeauna, aprobă Isabel cu mândrie.

Tremura.

– Brrrr, ce frig e! Uită-te la fulgii de nea cum aterizează pe lac. Cred că îngheață.

– Imaginează-ți ce bine ne vom distra dacă lacul îngheață, spuse Scarlett. Putem să patinăm.

Domnișoara Nettles întoarse capul.

– Nu vorbiți prostii, fetelor! Lacul Sclipitor nu a înghețat niciodată în istoria Academiei Unicornilor. E nevoie de mai mult decât de un val de frig ca aceste ape să înghețe.

Isabel se uita chiorâș către soarele de iarnă.

– Dar este atât de frig acum. Nu e nici măcar o șansă mică să înghețe?

– Este neobișnuit de frig, sunt de acord, spuse domnișoara Nettles. Dar sunt sigură că lacul

va rezista la scăderea de temperatură. Dacă Lacul Sclipitor ar îngheța ar însemna că unicornii nu vor mai putea să bea apa de care au nevoie și asta ar fi un dezastru pentru insulă. Sigur nu ați avea voie să patinați! Sunteți aici să învățați cum să îl protejați, nu să vă jucați cu el! Acum terminați cu discuțiile și duceți-vă unicornii la grajduri și hrăniți-i. Rapid. Dacă o să întârziați la cină, drept pedeapsă îmi veți curăța cizmele de călărie. Plecați!

Când domnișoara Nettles se îndepărtă călare spre lac, Scarlett o văzu cum scoate o sticlă din buzunar și începe să zâmbească.

– Oare ce are de gând? se întrebă Scarlett cu voce tare. Nu zâmbește niciodată!

– Cui îi pasă? spuse Isabel. Ce zici, ne întrecem?

Scarlett uită imediat de domnișoara Nettles și zâmbi.

– De ce nu! Domnișoara N a spus să ne grăbim. Ultima care ajunge este un meeeelc!

– Nu o să fim noi! strigă Isabel.

Ea și Cloud galopau cu viteză maximă către grajduri.

– Haide, Blaze!

Respirația lui Blaze forma aburi în aerul înghețat când începură să gonească, dar nu reușiră să recupereze avansul câștigat de Cloud la pornire.

– Am câștigat! spuse Isabel gesticulând triumfătoare. Bravo nouă!

Lui Scarlett nu îi păsa. Fusese o cursă distractivă, chiar dacă Isabel câștigase.

– A fost extraordinar, spuse ea în timp ce descăleca.

Îl îmbrățișă pe Blaze.

– Mulțumesc, Blaze! Ești cel mai bun unicorn de aici!

Blaze o adulmecă pe Scarlett drept răspuns, iar ochii ei negri luceau fericiți.

